

Emlék-talpak a pelyheken

teljes súlyával nyugszik a fenyő ágain
mint a söрте ághegyek és tűhegyek
apró üvegszilánkok az úton is csikorognak
vigyorog a fagyban az utcai lámpa

a függöny mögül mintha bandzsítana
vagy a szemébe ment volna

széles sítalpak fából hajlítva
egyenes még a derék csak a lejtőn
roggyannak a térdek
combod feszül a tél szerelmétől

hópihék romantikus asszonyai
köd lengette menyasszonyi szoknyák
holle anyó dunnája kiszakadt
mondja a tudákos gyermek aki voltam

Hályog ködéből

üköm csíkból merre hajtod a szekered
dédanyám terem-e bogáncs vagy búza
délvidéki sírodon könnye elered
ha nem lel sírkeresztre kőre útra

mely álmotokból kivezet a csillagfényre

üröm és pázsit gyopár vagy kövirózsa
radnai és kelemen havasokon
láttál-e hány hónapos gügyögő voltam
nagyanyám vagy amerikás száz rokon

mit keres-keresett csak meghalni jött meg
kilencven év keresztjét hordva vállán
szent pálnál és menhelyen enyhülést keres
ha születetlen magány ébred árván

ködöszben szerencsésnek mondhatom magam
akinek magva nem szakad és neve
az élők világában bátran megmarad
míg hízik kialvó vörös nap heve

az óriássá éhült gömb jóllakik e földdel

bajor barátaink ősi földje fölött
háború akit oda halni vetett
történelemnek martalékul mely örök
bosszúja egy sohavolt édenkertnek

nem siránkoznék ha béke közeleg
ollóval körülvágott csorba határok
hol szívemre vigasz áramot vezet
vagy gyógyít végleg gödör temető árok

*

de látom délről jönnek jönnek nem csaba
királyfi nem is fújtató felhőlova
látom aki rögöt földünkbe áhít
vagy a pénzünkön bábeltornyot állít

hercegem a kárpátok égi koszorúja
az örök asszony ki hantomra borul ma
somyón a maradékunk s a jövőnk
gyülekezik buzgón a hat égtáj felől

ne engedj üreges szemmel századokba látni

hercegem hívjalak toros kupára
vagy nyoszolya-termő vidám nászi dalra
drágán leróva holnap s múltunk ára
ébredt himnuszunkkal népünk száraz ajka

Kopott díszek az alsó fiókból

a karácsony kellékei közt
 hó fenyő kisdéd
 angyalok a nyitott ablakon át
 a függöny félrelibben

négyéves arcodból fátyolos
 fantázia meglát egy kisvonatot
 apád a frontról három napra
 hazalátogató ismeretlen

az angyalok elvonultak
 nehéz szárnyuk még üveges ablak
 maradt a valóság anyád nagyanyád

s az ismeretlen jövő viseli a keresztet
 hány húsvét még a feltámadásig
 de te a kék filcen nem az időt látod
 nem katonavonatokat
 a bombák is várhatnak még

még nem remeg a csillár és a gramofon
 nem harsog katonanótát
 még naiv mennyből az angyal

lelkek táncolnak már új karácsony előtt

hercegem aki az óramutatókat
 nem hetven de százezer éve
 és mégsem öregszel
 egy percre ma megállítottad

pásztorok jönnek s háromkirályok
 hajtogasd ki a papírbetlehemet

